

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 618

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 14 august 2015

SUMAR

	Pagina	Nr.		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 500 din 30 iunie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă	2-4	84.	— Ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor pentru modificarea Normei sanitare veterinare privind procedura de introducere pe piață și de utilizare a reagenților și a seturilor de diagnostic de uz veterinar, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 81/2008	11-13
Decizia nr. 501 din 30 iunie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor	4-7	924.	— Ordin al ministrului transporturilor privind abrogarea Ordinului ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 562/2006 pentru desemnarea și identificarea inspectorilor AVSEC	14
Decizia nr. 508 din 30 iunie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II art. 8 alin. (1) și art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar	7-10	1.101/1.541/923.	— Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor, al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice și al ministrului finanțelor publice pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2015 al Societății Comerciale EXPLOATARE SISTEM ZONAL PRAHOVA — S.A.	14-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 500**

din 30 iunie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă raportat la prevederile art. 483 alin. (2) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Katona János în Dosarul nr. 882/96/2013/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 955D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă că, la dosar, autorul excepției a depus note scrise prin care solicită admiterea acesteia.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens arată că instituirea de către legiuitor a unor proceduri speciale pentru soluționarea cu celeritate a anumitor categorii de litigii nu încalcă principiul egalității în fața legii și nici accesul liber la justiție, care nu are semnificația accesului la toate căile de atac, legiuitorul având competența de a stabili proceduri diferite pentru situații diferite.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea nr. 2.193 din 16 septembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 882/96/2013/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor „art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 raportat la prevederile art. 483 alin. (2) din Legea nr. 134/2010”**. Excepția a fost ridicată de Katona János într-o cauză având ca obiect repararea prejudiciului suferit ca urmare a arestării sale preventive în perioada 7 decembrie 2004—23 martie 2006 într-o cauză penală în care s-a pronunțat ulterior achitarea sa și obligarea statului român la plata de daune morale.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată, în esență, că înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 2/2013 avea acces la calea de atac a recursului în acțiunile având ca obiect cererile privind repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare. După intrarea în vigoare a acestui act

normativ, potrivit textului de lege criticat, dreptul de acces la calea de atac a recursului este îngrădită temporar, ceea ce aduce atingere accesului liber la justiție. Această încălcare și îngrădire rezultă din lipsa de predictibilitate a normei criticate. Este încălcat, de asemenea, și principiul egalității între cei care au beneficiat de calea de atac a recursului înainte de intrarea în vigoare a legii și cei care nu mai beneficiază de acest drept după intrarea în vigoare a actului normativ.

Autorul excepției face referire la prevederile art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și la principiile reflectate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în materie, reținând că dreptul la un proces echitabil presupune dreptul de acces la un tribunal și trebuie să fie unul concret și efectiv, garantat într-o manieră completă și reală, iar nu iluzorie și teoretică.

7. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția I civilă** își exprimă opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, prin care s-a reținut că este de competența exclusivă a legiuitorului de a institui proceduri destinate să asigure soluționarea mai rapidă a unor categorii de litigii și decongestionarea instanțelor judecătorești de anumite cauze. Nu este contrară principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice instituirea unor reguli speciale, inclusiv în ceea ce privește căile de atac, cât timp acestea asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor. Accesul liber la justiție nu presupune accesul la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac prevăzute de lege, deoarece competența și procedura de judecată sunt stabilite de legiuitor, care poate stabili reguli deosebite. În speță reclamantul a putut exercita calea de atac a apelului, astfel încât nu se poate reține o încălcare a principiului accesului liber la justiție în condițiile în care legea nu prevede și calea de atac a recursului.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că textul de lege criticat este constituțional, făcând referire la hotărârile din 21 februarie 1975 și 28 mai 1985, pronunțate în cauzele *Golder împotriva Regatului Unit* și *Ashingdane împotriva Regatului Unit*, arătând, în esență, că dreptul de acces la tribunal nu este absolut, existând posibilitatea limitărilor implicit admise și că statele se bucură de o anumită marjă de apreciere în reglementarea unor astfel de limitări. Sunt reținute, de asemenea, și considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 288 din 3 iulie 2003 potrivit căreia accesul liber la justiție nu înseamnă accesul la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac. Referitor la circumstanțele cauzei, se arată că autorul excepției a avut acces la judecarea în fond și în apel a cauzei sale, cu respectarea principiului accesului liber la justiție. Recursul se poate exercita numai în anumite cazuri prevăzute expres de lege, ducând la o

judecată ce nu poartă asupra fondului, ci exclusiv asupra legalității hotărârii anterior pronunțate. În cauză, textul de lege criticat nu aduce atingere principiului egalității în drepturi și nici celui al egalității în fața justiției, deoarece acesta se aplică tuturor celor aflați în ipoteza sa, fără privilegii sau discriminări pe criterii arbitrare.

10. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost reținut în dispozitivul încheierii de sesizare a Curții Constituționale, îl constituie dispozițiile art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 raportat la art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă. În realitate, Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 12 februarie 2013, care au următorul cuprins: „(2) *În procesele pornite începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi și până la data de 31 decembrie 2015 nu sunt supuse recursului hotărârile pronunțate în cererile prevăzute la art. 94 pct. 1 lit. a)—i) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, în cele privind navigația civilă și activitatea în porturi, conflictele de muncă și de asigurări sociale, în materie de expropriere, în cererile privind repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare, precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv. De asemenea, în aceste procese nu sunt supuse recursului hotărârile date de instanțele de apel în cazurile în care legea prevede că hotărârile de primă instanță sunt supuse numai apelului.*”

13. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 referitor la egalitatea în drepturi și art. 21 privind accesul liber la justiție prin prisma art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și prevederilor art. 10 referitor la dreptul la un tribunal independent și imparțial din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 14 pct. 1 referitor la egalitatea în fața instanțelor din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate Curtea reține că prevederile art. XVIII din Legea nr. 2/2013 reglementează, în alineatul întâi, suspendarea prevederilor art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă până la data de 31 decembrie 2015, acestea urmând a se aplica proceselor pornite începând cu data de 1 ianuarie 2016. Din analiza comparativă a dispozițiilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 cu prevederile art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă, care se vor aplica începând cu data de 1 ianuarie 2016, Curtea observă că ambele texte de lege reglementează identic cu privire la faptul că hotărârile pronunțate în cererile privind repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare nu sunt supuse recursului.

15. Referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, prin raportare la cele ale art. 16 privind egalitatea în drepturi din Legea fundamentală și art. 14 pct. 1 referitor la egalitatea în fața instanțelor din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, din perspectiva faptului că înainte de intrarea în vigoare a acestui act normativ se putea exercita și calea de atac a recursului împotriva hotărârilor pronunțate în cererile privind repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare, Curtea reține că, în jurisprudența sa, a statuat că situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminări (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.541 din 25 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 13 ianuarie 2011). Respectarea egalității în drepturi presupune luarea în considerare a tratamentului pe care legea îl prevede față de cei cărora li se aplică în decursul perioadei în care reglementările sale sunt în vigoare, iar nu în raport cu efectele produse prin reglementările legale anterioare. În consecință, reglementările juridice succesive pot prezenta în mod firesc diferențe determinate de condițiile obiective în care ele au fost adoptate, fără ca aceste diferențe să aibă semnificația unei discriminări (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 321 din 10 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 583 din 5 august 2014, paragraful 31).

16. Referitor la critica privind încălcarea, prin dispozițiile art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, a prevederilor art. 21 privind accesul liber la justiție din Constituție, prin prisma dispozițiilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a prevederilor art. 10 referitor la dreptul la un tribunal independent și imparțial din Declarația Universală a Drepturilor Omului, Curtea reține că, în jurisprudența sa, a statuat că accesul liber la justiție nu are semnificația accesului la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac prevăzute de lege. Accesul liber la justiție implică prin natura sa o reglementare din partea statului și poate fi supus unor limitări, atât timp cât nu este atinsă substanța dreptului, în acest sens statuând și Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa, de exemplu prin Hotărârea din 26 ianuarie 2006, pronunțată în Cauza *Lungoci împotriva României*, paragraful 36, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 588 din 7 iulie 2006. Mai mult, nicio dispoziție cuprinsă în Legea fundamentală nu instituie obligația legiuitorului de a garanta parcurgerea în fiecare cauză a tuturor gradelor de jurisdicție, ci, dimpotrivă, potrivit art. 129 din Constituție, căile de atac pot fi exercitate în condițiile legii. Legea fundamentală nu cuprinde dispoziții referitoare la obligativitatea existenței tuturor căilor de atac, ci reglementează accesul general neîngrădit la justiție al tuturor persoanelor pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor lor legitime, precum și dreptul tuturor părților interesate de a exercita căile de atac prevăzute de lege. De asemenea, Curtea a reținut că, instituind reguli speciale privind exercitarea căilor de atac, legiuitorul trebuie să asigure părților interesate posibilitatea de a formula o cale de atac împotriva hotărârii judecătorești considerate defavorabile, iar lipsa oricărei căi de atac împotriva unei hotărâri pronunțate în instanță echivalează cu imposibilitatea exercitării unui control judecătoresc efectiv, dreptul de acces liber la justiție devenind astfel un drept iluzoriu și teoretic (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 192 din 3 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 2 iulie 2014, paragraful 13, cu referire la deciziile nr. 99 din 23 mai 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 21 august 2000, nr. 230 din 16 noiembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 665 din

16 decembrie 2000, nr. 226 din 18 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 7 iunie 2004, nr. 572 din 3 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.144 din 19 decembrie 2005, nr. 500 din 15 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 18 iulie 2012, sau nr. 967 din 20 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 18 decembrie 2012).

17. De asemenea, Curtea reține că autorul excepției a avut acces la judecarea cauzei în primă instanță, precum și în apel, care, potrivit art. 476 alin. (1) din Codul de procedură civilă,

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Katona János în Dosarul nr. 882/96/2013/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 iunie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 501

din 30 iunie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 85 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Matei Ion în Dosarul nr. 1.748/120/2014 al Tribunalului Dâmbovița — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 989D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă că, la dosar, autorul excepției a depus note scrise prin care solicită judecarea cauzei în lipsă și admiterea excepției de neconstituționalitate.

provoacă o nouă judecată asupra fondului, instanța de apel statuând atât în fapt, cât și în drept, astfel încât nu poate fi reținută încălcarea dreptului său de acces la justiție și a dreptului la un proces echitabil.

18. Cât privește prevederile art. 53 din Constituție, Curtea reține că acestea nu au incidență în cauză întrucât acestea reglementează cu privire la restrângerea drepturilor și libertăților fundamentale, iar în cauză nu se pune problema restrângerii accesului la justiție, ci a limitării căilor extraordinare de atac prin reconsiderarea accesului la calea de atac a recursului.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, în principal ca inadmisibilă și în subsidiar ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens arată că atribuția modificării textului de lege criticat în sensul recunoașterii drepturilor prevăzute de acesta pentru o persoană care are o vechime de 15 ani în funcția de magistrat aparține puterii legislative. Textul de lege criticat nu creează discriminări, deoarece reglementează cu privire la drepturile persoanelor aflate în aceeași situație juridică.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 8 octombrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 1.748/120/2014, **Tribunalul Dâmbovița — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 85 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.** Excepția a fost invocată de reclamantul Matei Ion într-o cauză în care a solicitat stabilirea dreptului de pensie proporțional cu vechimea în funcția de magistrat, vechime ce este inferioară celei stabilite prin art. 82 alin. (5) din Legea nr. 303/2004.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că textul de lege criticat nu prevede acordarea unui quantum al pensiei proporțional cu perioada în care a lucrat ca magistrat, respectiv 15 ani, în condițiile în care s-a pensionat din exercitarea altei profesii, respectiv a profesiei de avocat. Această omisiune creează o discriminare pentru înlăturarea căreia ar trebui admisă excepția, astfel încât persoanele care se află în situația menționată să beneficieze de pensia de magistrat calculată proporțional cu vechimea în această funcție, având dreptul de opțiune în măsura în care din calcule rezultă o pensie mai mare.

7. **Tribunalul Dâmbovița — Secția I civilă** își exprimă opinia în sensul că instanța de contencios constituțional nu se poate pronunța asupra unei omisiuni legislative, legiferarea fiind atributul exclusiv al Parlamentului.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că textul de lege criticat este constituțional. Autorul excepției solicită modificarea soluției legislative reglementate de textul de lege criticat în sensul acordării unei pensii de serviciu parțiale, proporțională cu vechimea în funcția de judecător sau procuror de 15 ani, atribuție care aparține puterii legislative. Referitor la condițiile de acordare a pensiei, se face referire la jurisprudența Curții Constituționale potrivit căreia legiuitorul are libertatea să stabilească drepturile de asigurări sociale convenite, condițiile și criteriile de acordare a acestora, modul de calcul și quantumul lor valoric, în raport cu posibilitățile create prin resursele financiare disponibile, și să le modifice în concordanță cu schimbările ce se produc în resursele economico-financiare.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din dispozitivul încheierii de sesizare, este art. 85 din Legea nr. 303/2004. În realitate, din considerentele încheierii și din concluziile autorului excepției rezultă că obiectul acesteia îl constituie prevederile art. 82 [și nu art. 85 reținut din eroare de instanța de judecată] din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, cu modificările aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2007 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 8 octombrie 2007, și Legea nr. 97/2008 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 100/2007 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 15 aprilie 2008, asupra cărora Curtea urmează a se pronunța prin prezenta decizie. Dispozițiile legale criticate au următorul cuprins: „(1) *Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și foștii judecători și procurori financiari și consilierii de conturi de la secția jurisdicțională care au exercitat aceste funcții la Curtea de Conturi, cu o vechime de cel puțin 25*

de ani în funcția de judecător ori procuror, magistrat-asistent sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și în funcția de judecător ori procuror financiar sau consilier de conturi de la secția jurisdicțională a Curții de Conturi se pot pensiona la cerere și pot beneficia, la împlinirea vârstei de 60 de ani, de pensie de serviciu, în quantum de 80% din baza de calcul reprezentată de indemnizația de încadrare brută lunară sau de salariul de bază brut lunar, după caz, și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării.

(2) *Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și foștii judecători și procurori financiari și consilierii de conturi de la secția jurisdicțională care au exercitat aceste funcții la Curtea de Conturi se pot pensiona la cerere înainte de împlinirea vârstei de 60 de ani și beneficiază de pensia prevăzută la alin. (1), dacă au o vechime de cel puțin 25 de ani numai în funcția de judecător, procuror, magistrat-asistent sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor, precum și în funcția de judecător ori procuror financiar sau consilier de conturi de la secția jurisdicțională a Curții de Conturi. La calcularea acestei vechimi se iau în considerare și perioadele în care judecătorul, procurorul, magistratul-asistent sau personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și judecătorul, procurorul financiar și consilierul de conturi la secția jurisdicțională a Curții de Conturi a exercitat profesia de avocat, personal de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat, consilier juridic sau jurisconsult.*

(3) *De pensia de serviciu prevăzută la alin. (1) beneficiază, la împlinirea vârstei de 60 de ani, și judecătorii și procurorii cu o vechime în magistratură între 20 și 25 de ani, în acest caz quantumul pensiei fiind micșorat cu 1% din baza de calcul prevăzută la alin. (1), pentru fiecare an care lipsește din vechimea integrală în magistratură.*

(4) *Pentru fiecare an care depășește vechimea în magistratură prevăzută la alin. (1) și (2) la quantumul pensiei se adaugă câte 1% din baza de calcul prevăzută la alin. (1), fără a o putea depăși.*

(5) *Persoanele care îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute la alin. (1) și (3) în funcția de judecător, procuror, magistrat-asistent sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor, precum și în funcția de judecător ori procuror financiar sau consilier de conturi de la secția jurisdicțională a Curții de Conturi se pot pensiona și pot beneficia, la împlinirea vârstei de 60 de ani, de pensie de serviciu, chiar dacă la data pensionării au o altă ocupație. În acest caz, pensia se stabilește dintr-o bază de calcul egală cu indemnizația de încadrare brută lunară pe care o are un judecător sau procuror în activitate, în condiții identice de funcție, vechime și grad al instanței sau parchetului, și sporurile, în procent, avute la data eliberării din funcție ori, după caz, cu salariul de bază brut lunar și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării. De această pensie de serviciu pot beneficia numai persoanele care au fost eliberate din funcție din motive neimputabile.*

(6) *De prevederile alin. (1), (3) și (4) pot beneficia și judecătorii și procurorii pensionați anterior intrării în vigoare a prezentei legi, care beneficiază de pensie în sistemul public și care îndeplinesc condițiile prevăzute de prezenta lege pentru acordarea pensiei de serviciu. În acest caz, pensia de serviciu se stabilește dintr-o bază de calcul egală cu indemnizația de încadrare brută lunară pe care o are un judecător sau procuror în activitate, în condiții identice de funcție, vechime și nivel al instanței sau parchetului unde a funcționat înaintea eliberării din funcția de judecător sau procuror, și sporurile, în procent, avute la data eliberării din funcție.*

(7) Judecătorii și procurorii pot opta între pensia de serviciu și pensia din sistemul public. Judecătorii și procurorii militari pot opta între pensia de serviciu și pensia militară de serviciu.

(8) Pensia prevăzută de prezentul articol are regimul juridic al unei pensii pentru limită de vârstă.”

13. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 referitor la egalitatea în drepturi.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în jurisprudența sa, a statuat în mod constant că legiuitorul are libertatea să stabilească drepturile de asigurări sociale convenite, condițiile și criteriile de acordare a acestora, modul de calcul și cuantumul lor valoric, în raport cu posibilitățile create prin resursele financiare disponibile, și să le modifice în concordanță cu schimbările ce se produc în resursele economico-financiare. Astfel, este la aprecierea legiuitorului reglementarea condițiilor și criteriilor necesar a fi îndeplinite pentru a beneficia de o categorie de pensie sau alta, cu condiția de a nu încălca exigențele constituționale și de a respecta o condiție de rezonabilitate în stabilirea condițiilor de pensionare — *est modus in rebus* (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 820 din 9 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 18 ianuarie 2007, și Decizia nr. 680 din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 566 din 9 august 2012).

15. De asemenea, Curtea a statuat în jurisprudența sa că, în considerarea situației specifice a unor categorii socioprofesionale, legiuitorul poate institui tratamente juridice diferențiate atât prin condiții și criterii de acordare derogatorii, cât și printr-un mod de calcul și cuantum diferite ale pensiilor (în acest sens, a se vedea Decizia nr. 684 din 15 decembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 23 februarie 2006, Decizia nr. 455 din 30 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 539 din 22 iunie 2006, sau Decizia nr. 119 din 15 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 252 din 16 aprilie 2007).

16. Curtea observă că pensia de serviciu pentru magistrați a fost reglementată inițial de art. 81⁵ din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 197 din 13 august 1992, introdus prin art. I pct. 40 din Legea nr. 142/1997 privind modificarea și completarea Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 170 din 25 iulie 1997, care în urma republicării Legii nr. 92/1992 în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 30 septembrie 1997 a devenit art. 103 din acest act normativ. Cu privire la pensia de serviciu a magistraților, Curtea a statuat că aceasta a fost instituită în vederea stimulării stabilității în serviciu și a formării unei cariere în magistratură. Conform reglementărilor menționate, pensia de serviciu se acordă la împlinirea vârstei de pensionare numai magistraților care, în privința totalului vechimii lor în muncă, îndeplinesc condiția de a fi lucrat un anumit număr de ani numai în magistratură. Instituirea pensiei de serviciu pentru magistrați nu reprezintă un privilegiu, ci este justificată în mod obiectiv, ea constituind o compensație parțială a inconvenientelor ce rezultă din rigoarea statutului special căruia trebuie să i se supună magistrații. Astfel, acest statut special stabilit de Parlament prin lege este mult mai sever, mai restrictiv, impunând magistraților obligații și interdicții pe care celelalte categorii de asigurați nu le au. Într-adevăr acestora le sunt interzise activități ce le-ar putea aduce venituri suplimentare, care să le asigure posibilitatea efectivă de a-și crea o situație materială de natură să le ofere după pensionare menținerea unui nivel de viață cât mai apropiat de cel avut în timpul activității (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 20 din 2 februarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 18 februarie 2000).

17. În prezenta cauză, se observă că autorul excepției de neconstituționalitate critică reglementarea cuprinsă în art. 82 din Legea nr. 303/2004 ce instituie condițiile de acordare a pensiei

de serviciu a magistraților, din perspectiva faptului că nu reglementează acordarea unui cuantum al pensiei proporțional cu perioada în care o persoană a îndeplinit funcția de magistrat (în cazul său 13 ani și 6 luni, potrivit celor reținute în Întâmpinarea depusă de Casa Județeană de Pensii Dâmbovița), ceea ce constituie o discriminare potrivit dispozițiilor art. 16 din Constituție.

18. Analizând prevederile art. 82 alin. (1) și (2) din Legea nr. 303/2004 Curtea reține că legiuitorul a instituit posibilitatea ca persoanele enumerate (judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și foștii judecători și procurori financiari și consilierii de conturi de la secția jurisdicțională care au exercitat aceste funcții la Curtea de Conturi) să se pensioneze la cerere, înainte sau la împlinirea vârstei de 60 de ani, beneficiind de pensia de serviciu, dacă au o vechime în magistratură de cel puțin 25 de ani. Prin urmare, perioada apreciată de legiuitor ca fiind rezonabilă pentru beneficiul pensiei de serviciu este stabilită, ca regulă generală, la 25 de ani vechime în magistratură, aceasta fiind calificată drept „vechime integrală în magistratură”.

19. Legiuitorul a prevăzut, la alin. (3) al art. 82 din Legea nr. 303/2004, o singură derogare de la această regulă, constând în acordarea pensiei de serviciu și judecătorilor, și procurorilor care au împlinit 60 de ani și au o vechime în magistratură cuprinsă între 20 și 25 de ani, în acest caz cuantumul pensiei fiind micșorat cu 1% din baza de calcul prevăzută la alin. (1) al art. 82, pentru fiecare an care lipsește din vechimea integrală în magistratură. Regula proporționalității cunoaște, așadar, aplicare în materia pensiei de serviciu, însă nu în sensul dorit de autorul excepției, ci este utilizată atât în sensul reducerii cuantumul pensiei (cu 1% pentru fiecare an lipsă din cei 25 de ani vechime în magistratură până la limita inferioară de vechime în magistratură, respectiv 20 de ani), cât și în sensul măririi acesteia (cu 1% pentru fiecare an ce depășește același prag de 25 de ani vechime în magistratură), această ultimă situație regăsindu-se la art. 82 alin. (4) din Legea nr. 303/2004.

20. Din această analiză, Curtea reține că autorul excepției nu se află în ipoteza prevăzută de art. 82 alin. (3) sau (4) din Legea nr. 303/2004 pentru a beneficia de regula proporționalității, în sensul aplicării acesteia și sub limita inferioară de vechime în magistratură de 20 de ani (pentru cei care se pensionează la împlinirea vârstei de 60 de ani), situație ce exclude așadar luarea în calcul a unei vechimi în magistratură mai mici de 20 de ani.

21. Referitor la dispozițiile art. 82 alin. (2) și (3) din Legea nr. 303/2004, analizate prin raportare la art. 16 din Constituție, Curtea s-a pronunțat într-un caz similar celui din prezenta cauză prin Decizia nr. 433 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 768 din 10 decembrie 2013, reținând, referitor la condițiile legale generale pentru acordarea pensiei de serviciu, reglementate de art. 82 din legea criticată, că acestea au caracter cumulativ și sunt următoarele: existența raportului de serviciu dintre persoana în cauză și una dintre instituțiile proprii sistemului judiciar sau asimilat, iar acest raport de serviciu să aibă o anumită întindere în timp, reglementată la cel puțin 25 de ani. Fiecare dintre aceste cerințe are caracter *sine qua non*, lipsa oricăreia dintre ele determinând imposibilitatea obținerii pensiei de serviciu.

22. Curtea a mai reținut că legiuitorul a reglementat, la art. 82 din Legea nr. 303/2004, condițiile în care judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și foștii judecători și procurori financiari și consilierii de conturi de la secția jurisdicțională care au exercitat aceste funcții la Curtea de Conturi pot beneficia de pensia de serviciu. La acordarea acestui beneficiu, legiuitorul a avut în vedere importanța pentru societate a activității desfășurate de această categorie socioprofesională, activitate caracterizată printr-un înalt grad de complexitate și răspundere, precum și de

incompatibilități și interdicții specifice. În concluzie, Curtea a statuat că „reglementarea regimului juridic al pensiilor de serviciu într-un mod diferit decât cel propriu sistemului general al asigurărilor sociale nu constituie o discriminare în sensul art. 16 alin. (1) din Constituție sau al art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.”

23. Aplicând aceste considerente la cauza de față, Curtea reține că acordarea pensiei de serviciu la împlinirea vârstei de pensionare numai acelor care, în privința totalului vechimii lor în muncă, îndeplinesc condiția de a fi lucrat un anumit număr de ani numai în magistratură nu poate conduce la constatarea unor discriminări — sub aspectul cuantumului pensiei — între persoanele care au îndeplinit funcția de magistrat o perioadă mai mică de 25 ani (care nu beneficiază de cuantumul pensiei de serviciu) și persoanele care au îndeplinit această funcție cel puțin 25 ani (și care, dacă îndeplinesc și celelalte condiții, beneficiază de cuantumul pensiei de serviciu). Condiția de a exercita profesia de magistrat o perioadă determinată este legitimată de necesitatea reglementării unei perioade de timp relevante și suficiente în vederea atingerii scopului legitim

urmărit de legiuitor. La acordarea acestui beneficiu, legiuitorul a avut în vedere importanța pentru societate a activității desfășurate de această categorie socioprofesională, activitate caracterizată printr-un înalt grad de complexitate și răspundere, precum și de incompatibilități și interdicții specifice. Prin determinarea acestei perioade, legiuitorul a intenționat, pe de o parte, să recompenseze stabilitatea persoanelor în munca desfășurată în acest domeniu, dar și, pe de altă parte, să încurajeze și să obțină, în cadrul sistemului judiciar, stabilitatea personalului angajat, pentru ca, în final, actul de justiție să se realizeze în condiții cât mai bune. Statul este, astfel, interesat și implicat, sub aspect financiar, în formarea personalului de specialitate și continua sa pregătire profesională, în scopul asigurării unui înalt nivel de competență a celor angajați spre a servi justiției și formării magistraților. Sub acest aspect, pensia de serviciu reprezintă un beneficiu, o recompensă acordată persoanelor care și-au dedicat, integral sau cea mai mare parte din viața lor profesională, justiției (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 433 din 29 octombrie 2013, anterior menționată).

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată și constată că dispozițiile art. 82 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Matei Ion în Dosarul nr. 1.748/120/2014 al Tribunalului Dâmbovița — Secția I civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Dâmbovița — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 iunie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 508

din 30 iunie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II art. 8 alin. (1) și art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător

Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	—judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 și art. 18 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, excepție ridicată de Asociația Revoluționarilor din Decembrie 1989 „Frăția Balconul Operei Timișoara” din Timișoara, în numele membrului Mircea Pruteanu, în Dosarul nr. 4.232/30/2014 al Curții de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 376D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Acesta arată că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate prin deciziile nr. 184 din 2 aprilie 2013 și nr. 193 din 2 aprilie 2013. Se mai subliniază faptul că nu există o obligație constituțională pentru instituirea unei indemnizații de recunoștință.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 24 februarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 4.232/30/2014, **Curtea de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 și art. 18 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar**, excepție ridicată de reclamanta apelantă Asociația Revoluționarilor din Decembrie 1989 „Frăția Balconul Operei Timișoara” din Timișoara, în numele membrului Mircea Pruteanu, într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului declarat împotriva unei sentinței civile, prin care a fost respinsă cererea ce viza o obligație de a face, respectiv obligarea părâtei la plata indemnizației reparatorii prevăzute de art. 4 alin. (2) și de art. 5 alin. (1) lit. m) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile art. II art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 instituie o discriminare între beneficiarii drepturilor de natură salarială prevăzute în art. 2 alin. (1) lit. a), b) și d) și alin. (4), art. 13 lit. b) și c) și în art. 14 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, cu modificările și completările ulterioare, pe de o parte, și beneficiarii indemnizației reparatorii prevăzute de Legea nr. 341/2004, respectiv eroilor-martiri, persoanelor care au avut un rol determinant pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 și luptătorilor participanți la acțiunile desfășurate pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, deoarece revoluționarii sunt discriminați în raport cu alte categorii de persoane cărora li s-a restituit reducerea de 15% din venit. Astfel, se susține, în acest sens, că dispozițiile art. II art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 au fost introduse prin nesocotirea

principiilor de drept stabilite prin Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, în timp ce absolut toate categoriile prevăzute de Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar au beneficiat în mod real de restabilirea drepturilor salariale și asigurări sociale față de nivelul lor avut anterior diminuării cu 25%, respectiv 15%, persoanele vizate de Legea nr. 341/2004 au beneficiat doar formal de reîntregirea venitului, deoarece, „prin neluarea în considerare a algoritmului de calcul, prevăzut la art. 4 și art. 5 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 341/2004, diminuarea cu 15% a drepturilor revoluționarilor la indemnizația reparatorie a persistat și persistă”.

6. Se mai susține că discriminarea există și sub aspectul normei de drept instituite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2011 prin articolul său unic, aceasta privind egalitatea sub aspectul efectului juridic al celor două sintagme „salariul mediu brut pe economie utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat” și „câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat”. Astfel, în timp ce pentru toate categoriile sociale, plătite din bugetul asigurărilor sociale de stat, la calculul drepturilor, inclusiv al pensiilor, este utilizat indicatorul „câștigul salarial mediu brut”, în cazul beneficiarilor Legii nr. 341/2004, pentru calculul indemnizației este menținut ultimul salariu mediu cunoscut, respectiv cel al lunii octombrie 2010.

7. Referitor la dispozițiile art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, introduse prin Legea nr. 283/2011, se susține, în esență, că acestea contravin dispozițiilor art. 22 alin. (1), art. 47 alin. (2) și art. 53 din Constituție, deoarece indemnizația prevăzută de Legea nr. 341/2004, indemnizație care nu se mai acordă potrivit dispozițiilor de lege criticate, a constituit singura sursă de venit și a folosit la garantarea împrumuturilor obținute de la bănci.

8. **Curtea de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale** și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate arătând că aceasta este neîntemeiată. În acest sens, se apreciază că legiuitorul nu are nicio obligație constituțională de acordare a unor indemnizații de recunoștință, cum sunt cele prevăzute prin textele de lege criticate.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit.d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate, potrivit încheierii de sesizare, îl reprezintă prevederile art. 8 și art. 18 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 14 decembrie 2011. Legea nr. 283/2011 aprobă, cu modificări și completări, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, iar prin articolul unic pct.1 prevede modificarea titlului Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010, în timp ce prin articolul unic pct. 2 prevede introducerea unui nou articol în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010, numerotat art. II, prin care s-a aprobat, pentru anul 2012, instituirea unor măsuri financiare în domeniul bugetar. Aceste măsuri vizează, în esență, veniturile și alte drepturi de natură patrimonială acordate personalului plătit din fonduri publice ori care beneficiază de măsuri de protecție socială ce se acordă din aceste fonduri.

13. Astfel, având în vedere aceste aspecte, ținând cont de motivarea excepției de neconstituționalitate, precum și în temeiul art. 62 teza întâi din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, potrivit cărora „Dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta.”, Curtea reține că, în realitate, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. II art. 8 alin. (1) și art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 10 septembrie 2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011. Prevederile legale criticate au următorul cuprins:

— Art. II: „Pentru anul 2012 se aprobă instituirea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, după cum urmează: [...]”

Art. 8. — (1) În anul 2012, cuantumul drepturilor prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. a), b) și d), alin. (4), art. 13 lit. b) și c) și la art. 14 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, cu modificările și completările ulterioare, se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2011. [...]

Art. 18. — În anul 2012, indemnizațiile prevăzute la art. 4 alin. (4) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, nu se acordă.”

14. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 22 alin. (1) privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, art. 47 alin. (2) privind unele drepturi de asigurări sociale și în art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau unor libertăți.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității aceluiași prevederi legale, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale și cu o motivare identică celei formulate în prezenta cauză prin Decizia nr. 482 din 23 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 848 din 20 noiembrie 2014. Astfel, Curtea a invocat

jurisprudența sa în materie și a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, reținând că persoanele care au obținut titlul de Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite cu prilejul Revoluției Române din Decembrie 1989 beneficiau de indemnizațiile prevăzute de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004, numai dacă acestea aveau un venit mai mic decât salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

16. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la dispozițiile art. 47 din Constituție, Curtea a constatat că prevederile legale criticate nu pot fi privite ca aducând atingere dreptului constituțional la un nivel de trai decent, ci mai degrabă ca instituind un set de măsuri de adaptare la condițiile economico-sociale existente. În acest context, Curtea a reținut că legiuitorul este chemat să instituie un ansamblu de măsuri prin care statul să asigure protejarea și îmbunătățirea calității vieții cetățenilor atât prin reglementarea unor drepturi fundamentale, precum dreptul la securitate socială, dreptul la muncă — condiție principală pentru un trai decent —, dreptul la o salarizare echitabilă, dreptul la protecția sănătății și altele asemenea, dar și prin drepturi care nu au o consacrare constituțională și care tind către același obiectiv. În același spirit, Constituția consacră, în chiar art. 1 alin. (3), caracterul de stat social al României, obligă statul, prin dispozițiile art. 135 alin. (2) lit. f), să creeze condițiile necesare pentru creșterea calității vieții, iar prin art. 41 alin. (2) și art. 47 alin. (2) prevede dreptul salariaților, respectiv al cetățenilor și la alte măsuri de protecție socială și de asistență socială decât cele nominalizate expres în Legea fundamentală, măsuri stabilite prin lege. Caracteristic tuturor acestor drepturi ale cetățenilor și obligații corelative ale statului este faptul că, în măsura în care nu sunt nominalizate expres de Constituție, legiuitorul este liber să aleagă, în funcție de politica statului, de resursele financiare, de prioritatea obiectivelor urmărite și de necesitatea îndeplinirii și a altor obligații ale statului consacrate deopotrivă la nivel constituțional, care sunt măsurile prin care va asigura cetățenilor un nivel de trai decent și să stabilească condițiile și limitele acordării lor.

17. În ceea ce privește prevederile actului normativ criticat vizând limitarea ori chiar neacordarea în anul 2012 a unor drepturi ce nu sunt consacrate la nivel constituțional, neavând în consecință un caracter fundamental, Curtea a reținut că dispozițiile art. 53 din Constituție nu sunt incidente, acestea având în vedere doar restrângerea exercițiului unor drepturi fundamentale. Totodată, Curtea a constatat că, deși temeiul moral al acordării acestor beneficii, izvorât din sentimentul de recunoștință pentru cei care, prin jertfa și contribuția proprie, au condus la căderea regimului comunist și la instaurarea democrației, este incontestabil, acesta nu constituie totuși, potrivit Constituției, o obligație de reglementare a statului în acest sens, neputându-se vorbi astfel de existența unui drept fundamental la obținerea unor indemnizații în virtutea calității de Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite în cadrul Revoluției Române din Decembrie 1989.

18. Cu privire la dispozițiile art. II art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, introduse prin Legea nr. 283/2011, prin aceeași decizie, Curtea a reținut că motivarea excepției, care este identică celei formulate și în prezenta cauză, se referă la indemnizația prevăzută de art. 5 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 341/2004, în forma anterioară intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 969 din 30 decembrie

2014, și anume la indemnizația lunară acordată la pensia pentru limită de vârstă, echivalentă cu un coeficient de 0,6 calculat conform prevederilor art. 4 alin. (2) din aceeași lege, indemnizație care se acordă pe lângă indemnizația reparatorie lunară prevăzută de art. 4 alin. (4) — a cărei plată este suspendată.

19. Curtea a reținut că textul de lege criticat — art. II art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, introdus prin Legea nr. 283/2011 — stabilește că, în anul 2012, aceste indemnizații se mențin la același nivel cu cel din luna decembrie 2011, autorul excepției fiind nemulțumit de modul de calcul al acestora, și anume de raportarea la indemnizația aflată în plată în decembrie 2011, iar nu la câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat, așa cum prevede Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2011 privind utilizarea indicatorului de referință câștigul salarial mediu brut în actele normative din domeniul muncii și protecției sociale. În această materie, Înalta Curte de Casație și Justiție a pronunțat Decizia nr. 22 din 18 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 790 din 16 decembrie 2013, prin care a admis recursurile în interesul legii declarate de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și de Avocatul Poporului și a stabilit — în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 4 alin. (4) și art. 5 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 10 alin. (1) din Legea nr. 285/2010 — că indemnizațiile lunare reparatorii și indemnizațiile lunare prevăzute de Legea nr. 341/2004 se calculează, în anul 2011, prin aplicarea coeficientului de 15% asupra cuantumului indemnizației aflat în plată în luna octombrie 2010. Curtea mai reține faptul că prin Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2014, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 969 din 30 decembrie 2014, prevederile art. 5 din Legea nr. 341/2004 au fost modificate, prevederile art. 5 alin. (1) lit. m) devenind art. 5 alin. (1) lit. o), soluția legislativă fiind, în același timp, modificată în sensul luării în considerare a câștigului salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat, aferent anului pentru care se face plata.

20. De asemenea, Curtea Constituțională nu a putut reține nici critica privind pretinsa discriminare între beneficiarii Legii nr. 341/2004 și „celelalte categorii sociale, plătite din bugetul asigurărilor sociale de stat”, întrucât aceștia nu se află în situații juridice similare.

21. Așadar, criticile autorului excepției de neconstituționalitate nu au putut fi reținute, deoarece, așa cum a statuat în mod constant Curtea Constituțională, aceste indemnizații au un caracter reparatoriu, iar legiuitorul are deplina competență de a stabili condițiile și criteriile de acordare a acestora, în temeiul art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală. În acest sens este și Decizia nr. 193 din 2 aprilie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 10 iulie 2013.

22. Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc aspecte similare cu cele relevate în jurisprudența Curții și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței acesteia, considerentele și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

23. Distinct de cele de mai sus, Curtea mai reține că prevederile art. 22 alin. (1) privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică din Constituție nu au incidență în cauza de față, întrucât conținutul normativ al dispozițiilor criticate nu se referă la protecția și apărarea acestor valori constituționale.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Asociația Revoluționarilor din Decembrie 1989 „Frăția Balconul Operei Timișoara” din Timișoara, în numele membrului Mircea Pruteanu, în Dosarul nr. 4.232/30/2014 al Curții de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. II art. 8 alin. (1) și art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 iunie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

ORDIN

pentru modificarea Normei sanitare veterinare privind procedura de introducere pe piață și de utilizare a reagenților și a seturilor de diagnostic de uz veterinar, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 81/2008

Văzând Referatul de aprobare nr. 3.226 din 10 iunie 2015, întocmit de Direcția produse medicinale veterinare și nutriție animală — Direcția generală sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor;

având în vedere prevederile art. 10 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (3) și al art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.415/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emite următorul ordin:

Art. I. — Norma sanitară veterinară privind procedura de introducere pe piață și de utilizare a reagenților și a seturilor de diagnostic de uz veterinar, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 81/2008, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 726 din 27 octombrie 2008, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Autoritatea sanitară veterinară competentă pentru eliberarea autorizației de fabricație a reagenților și a seturilor de diagnostic de uz veterinar este Institutul pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de Uz Veterinar.”

2. La articolul 3, litera d) va avea următorul cuprins:

„d) *autorizație de fabricație* — actul emis de Institutul pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de Uz Veterinar, care permite producția reagenților și a seturilor de diagnostic de uz veterinar, conform modelului prevăzut în anexa nr. 2;”.

3. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Producătorii indigeni de reagenți/seturi de diagnostic de uz veterinar pot fabrica aceste produse numai după ce au obținut autorizația de fabricație emisă de Institutul pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de Uz Veterinar.

(2) În vederea obținerii autorizației de fabricație, reprezentantul legal al persoanei juridice trebuie să depună la Institutul pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de Uz Veterinar un dosar care să conțină următoarele documente:

a) cererea din partea persoanei juridice, cu precizarea activităților și a codului CAEN;

b) copia certificatului de înregistrare emis de oficiul registrului comerțului;

c) certificatul constatator emis de oficiul registrului comerțului, în original;

d) copia actului constitutiv al societății comerciale, în copie legalizată;

e) dovada deținerii spațiului — act de proprietate sau contract de închiriere, în copie legalizată;

f) schița unității;

g) memoriul tehnic justificativ;

h) lista cu personalul de specialitate;

i) lista cu seturile de diagnostic de uz veterinar și reagenții fabricați în unitate;

j) descrierea fluxului de fabricație;

k) declarație pe propria răspundere a producătorului privind fabricarea reagenților și a seturilor de diagnostic de uz veterinar în condiții care asigură calitatea acestor produse;

l) dovada achitării tarifului de evaluare pentru obținerea autorizației de fabricație.

(3) Institutul pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de Uz Veterinar înregistrează cererea persoanei juridice, verifică și evaluează dosarul în termen de 30 de zile calendaristice de la data înregistrării cererii, în vederea emiterii autorizației de fabricație.

(4) Tariful pentru evaluarea documentației în vederea emiterii autorizației de fabricație a reagenților este prevăzut la lit. C din anexa nr. 4 la Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 96/2014 privind aprobarea tarifelor aplicabile în domeniul sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor, cu modificările ulterioare, și se achită în contul Institutului pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de Uz Veterinar.

(5) Autorizația de fabricație se eliberează pentru fiecare reagent și set de diagnostic de uz veterinar și este valabilă 5 ani de la data emiterii.

(6) Orice modificare a documentației pe baza căreia a fost emisă autorizația de fabricație trebuie notificată în termen de 30 de zile calendaristice Institutului pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de Uz Veterinar în vederea actualizării autorizației de fabricație. Pentru actualizarea datelor referitoare la fabricație și emiterea autorizației de fabricație modificate nu se mai percepe tariful prevăzut la lit. C din anexa nr. 4 la Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare

Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 96/2014, cu modificările ulterioare. Actualizarea datelor din autorizația de fabricație se realizează fără a aduce atingere perioadei de valabilitate prevăzute la alin. (5).”

4. Articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — Institutul pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de Uz Veterinar ține evidența producătorilor de reagenți și de seturi de diagnostic de uz veterinar cărora le-a fost emisă autorizația de fabricație.”

5. La articolul 11, alineatele (2), (3) și (4) vor avea următorul cuprins:

„(2) Tarifele pentru autorizarea și reautorizarea comercializării reagenților și a seturilor de diagnostic de uz veterinar, precum și pentru modificarea condițiilor în care a fost emisă autorizația de comercializare sunt prevăzute la lit. A din anexa nr. 4 la Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 96/2014, cu modificările ulterioare, și se achită în contul Institutului pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de Uz Veterinar.

(3) Tarifele pentru efectuarea analizelor de laborator, pentru avizarea materialului publicitar și pentru emiterea duplicatului autorizației de comercializare sunt prevăzute la lit. C din anexa nr. 1 la Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 96/2014, cu modificările ulterioare.

(4) Tarifele pentru testarea reagenților și a seturilor de diagnostic de uz veterinar în vederea verificării valorii de diagnostic sunt prevăzute la lit. B din anexa nr. 4 la Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 96/2014, cu modificările ulterioare.”

6. La articolul 21, alineatele (1), (2) și (3) vor avea următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) În cazul în care nu există reagenți/seturi de diagnostic de uz veterinar autorizați/autorizate sau cei/cele autorizați/autorizate nu sunt disponibili/disponibile în România, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, prin direcția de specialitate, poate autoriza utilizarea provizorie, pe o perioadă de cel mult un an, în scop de diagnostic la animale, a unui reagent sau set de diagnostic de uz veterinar.

(2) Autorizația provizorie de utilizare se emite numai la solicitarea institutelor naționale veterinare de referință și după consultarea Institutului pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de Uz Veterinar, în următoarele cazuri:

a) pentru reagenții și seturile de diagnostic de uz veterinar utilizate pentru implementarea prevederilor Programului acțiunilor de prevenire și control al bolilor la animale, al celor transmisibile de la animale la om, protecția animalelor și protecția mediului, aprobat anual prin hotărâre a Guvernului;

b) pentru reagenții și seturile de diagnostic de uz veterinar utilizate la testele interlaboratoare sau în cadrul programelor sau activităților de cercetare la care acestea participă;

c) pentru reagenții și seturile de diagnostic de uz veterinar necesare în diagnosticarea unor boli pentru care nu există produse autorizate în România;

(3) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, prin direcția de specialitate, eliberează autorizația provizorie de utilizare după depunerea unei cereri din partea institutelor veterinare centrale.”

7. Articolul 25 va avea următorul cuprins:

„Art. 25. — (1) Orice operațiune privind comerțul intracomunitar și importul/exportul de reagenți și seturi de diagnostic de uz veterinar se notifică în scris la Institutul pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de Uz Veterinar.

(2) Notificarea în cazul importului/exportului și a comerțului intracomunitar de reagenți și seturi de diagnostic de uz veterinar se face de către importator, exportator și, respectiv, de către operatorul economic în termen de 24 de ore de la recepționarea produselor într-un depozit farmaceutic veterinar autorizat pentru activitatea de distribuție a produselor medicinale veterinare, reagenților și seturilor de diagnostic de uz veterinar, conform prevederilor art. 60 alin. (1) din Norma sanitară veterinară privind condițiile de organizare și funcționare a unităților farmaceutice veterinare, precum și procedura de înregistrare sanitară veterinară/autorizare sanitară veterinară a unităților și activităților din domeniul farmaceutic veterinar, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 83/2014, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Modelul de notificare pentru operațiunile de import/export și comerț intracomunitar cu reagenți și seturi de diagnostic de uz veterinar este prevăzut în anexa nr. 4.

(4) Institutul pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de Uz Veterinar are obligația de a întocmi un registru, conform modelului prevăzut în anexa nr. 5, și de a înscrie în acesta toate operațiunile de import/export și comerț intracomunitar cu reagenți și seturi de diagnostic de uz veterinar notificate.

(5) Institutul pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de Uz Veterinar are obligația de a informa semestrial direcția de specialitate din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor cu privire la operațiunile prevăzute la alin. (1).”

8. La articolul 27, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care un număr de 3 loturi/serii consecutive nu sunt corespunzătoare cu parametrii de calitate, autorizația de fabricație se retrage imediat de către Institutul pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de Uz Veterinar.”

9. Anexele nr. 2 și 3 se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1 și 2, care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,
Dumitru Băiculescu

ANEXA Nr. 1
(Anexa nr. 2 la norma sanitară veterinară)

(Antet)
INSTITUTUL PENTRU CONTROLUL PRODUSELOR BIOLOGICE
ȘI MEDICAMENTELOR DE UZ VETERINAR

AUTORIZAȚIE DE FABRICAȚIE
a reagenților și a seturilor de diagnostic de uz veterinar

Nr. .... din .....

Având în vedere evaluarea Dosarului înregistrat cu nr. .... la Institutul pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de Uz Veterinar,

în temeiul prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordinului președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 81/2008 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind procedura de introducere pe piață și de utilizare a reagenților și a seturilor de diagnostic de uz veterinar, cu modificările ulterioare,

se autorizează .....
adresa sediului social: .....;
adresa punctului de lucru: .....
pentru fabricarea reagenților și a seturilor de diagnostic de uz veterinar: .....

Nerespectarea condițiilor care au stat la baza emiterii prezentei autorizații de fabricație atrage retragerea acesteia.

Orice modificare survenită în dosarul de autorizare trebuie notificată în termen de 30 de zile calendaristice la Institutul pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de Uz Veterinar.

Prezenta autorizație de fabricație este valabilă până la data de .....

Director,

.....
(numele și prenumele, în clar, semnătura și ștampila)

ANEXA Nr. 2
(Anexa nr. 3 la norma sanitară veterinară)

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

.....
AUTORIZAȚIE PROVIZORIE DE UTILIZARE
a reagenților și a seturilor de diagnostic de uz veterinar

Nr. .... din .....

Având în vedere cererea și documentația înregistrate cu nr. .... din data de ..... ale ....., cu sediul în ....., în temeiul prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordinului președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 81/2008 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind procedura de introducere pe piață și de utilizare a reagenților și a seturilor de diagnostic de uz veterinar, cu modificările ulterioare,

se autorizează utilizarea provizorie a următoarelor produse:

Denumirea produsului	Forma de prezentare	Cantitatea	Producătorul

de către ....., cu sediul social în .....

Importul și utilizarea se realizează de către ....., cu sediul în ....., în scopul.....

Manipularea și transportul produselor biologice se vor face numai în condițiile prevăzute de Directiva 2000/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 septembrie 2000 privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la agenți biologici la locul de muncă [a șaptea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE], transpusă în legislația națională prin Hotărârea Guvernului nr. 1.092/2006 privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la agenți biologici în muncă.

Prezenta autorizație este valabilă până la data de .....

Director general,

.....
(numele și prenumele, în clar, semnătura și ștampila)

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN**privind abrogarea Ordinului ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 562/2006 pentru desemnarea și identificarea inspectorilor AVSEC**

Având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 465/2015 privind abrogarea Hotărârii Guvernului nr. 1.869/2005 pentru aprobarea Programului național de asigurare a calității în domeniul securității aeronautice — PNAC-SECA, în temeiul prevederilor art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se abrogă Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 562/2006 pentru desemnarea și identificarea inspectorilor AVSEC, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 343 din 14 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul transporturilor,
Virgil Dragoș Titea,
secretar de stat

București, 11 august 2015.
Nr. 924.

MINISTERUL MEDIULUI,
APELOR
ȘI PĂDURILOR
Nr. 1.101 din 13 iulie 2015

MINISTERUL MUNCII,
FAMILIEI, PROTECȚIEI
SOCIALE ȘI
PERSOANELOR
VÂRSTNICE
Nr. 1.541 din 16 iulie 2015

MINISTERUL
FINANTELOR PUBLICE
Nr. 923 din 7 august 2015

ORDIN**pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2015 al Societății Comerciale EXPLOATARE SISTEM ZONAL PRAHOVA — S.A.**

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 2.360/ML din 5 februarie 2015, în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 38/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, ale art. 18 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 344/2014 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, precum și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor, ministrul muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice și ministrul finanțelor publice emit prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2015 al Societății Comerciale EXPLOATARE SISTEM ZONAL PRAHOVA — S.A., prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului, apelor
și pădurilor,
Grațiana Leocadia
Gavrilescu

Ministrul muncii, familiei,
protecției sociale și
persoanelor vârstnice,
Rovana Plumb

p. Ministrul finanțelor
publice,
Enache Jiru,
secretar de stat

ADMINISTRAȚIA NAȚIONALĂ „APELE ROMÂNE”

Operatorul economic: Societatea Comercială EXPLOATARE SISTEM ZONAL PRAHOVA — S.A.

Sediul/Adresa: municipiul Ploiești, str. Gh. Gr. Cantacuzino nr. 304

Cod unic de înregistrare: 18856244

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2015

mii lei

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an 2015
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	25.000
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	24.965
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
	2	Venituri financiare	5	35
	3	Venituri extraordinare	6	
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.7=Rd.8+Rd.20+Rd.21)	7	24.800
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	8	24.749
		A. cheltuieli cu bunuri și servicii	9	11.169
		B. cheltuieli cu impozite, taxe și varsăminte asimilate	10	260
		C. cheltuieli cu personalul, din care:	11	11.912
		C0 Cheltuieli de natură salarială(Rd.13+Rd.14)	12	9.001
		C1 ch. cu salariile	13	8.236
		C2 bonusuri	14	765
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	15	
		cheltuieli cu plăți compensatorii aferente disponibilizărilor de personal	16	
		C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat și a altor organe de conducere și control, comisii și comitete	17	796
		C5 cheltuieli cu asigurările și protecția socială, fondurile speciale și alte obligații legale	18	2.115
		D. alte cheltuieli de exploatare	19	1.408
	2	Cheltuieli financiare	20	51
	3	Cheltuieli extraordinare	21	
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	22	200
IV		IMPOZIT PE PROFIT	23	64
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24	136
	1	Rezerve legale	25	10
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	26	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	27	126
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	28	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	29	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 25, 26, 27, 28, 29	30	
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	31	
	8	Minimum 50% varsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	32	
		a) - dividende convenite bugetului de stat	33	
		b) - dividende convenite bugetului local	33a	
		c) - dividende convenite altor acționari	34	
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.31 - Rd.32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35	
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care:	37	
		a) cheltuieli materiale	38	
		b) cheltuieli cu salariile	39	
		c) cheltuieli privind prestarile de servicii	40	
		d) cheltuieli cu reclama și publicitate	41	
		e) alte cheltuieli	42	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	7.422
	1	Alocații de la buget	44	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	45	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an 2015
0	1	2	3	4
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	5.468
X		DATE DE FUNDAMENTARE	47	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	48	295
	2	Nr. mediu de salariați total	49	281
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială (Rd.12/Rd.49)/12*1000	50	2.620
	4	Castigul mediu lunar pe salariat determinat pe baza cheltuielilor cu salariile (lei/persoană) (Rd.13/Rd.49)/12*1000	51	2.442
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	52	89
	6	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	53	
	7	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.7/Rd.1)x1000	54	992
	8	Plăți restante	55	319
	9	Creanțe restante	56	3.840

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

